

Joszif Brodskij

1965. JANUÁR 1.

Ne várd a három bölcseket.
Csillag nem süt fejed felett.
De most is zúg a fürgeteg,
Tört ágakat csupál.
Ledobod árnyék-terheid,
Nyugodni térsz, gyertyád megint
Elfújod, mert naptárad int:
Több nap, mint gyertyaszál

Mi volna ez? Bánat? Talán.
Örök dal, régi zongorán,
Úgy szól ma is, mint hajdanán,
És szóljon akkor is,
Ha itt a végső pillanat.
Szemed, szád hálát ezzel ad,
Annak, mi rávesz néhanap,
Hogy messzire tekints.

Csupasz eged a mennyezet,
Üres harisnya, telt helyett,
Belátod, ennyi jár neked.
Öreg vagy, ne tagadd.
S hogy nincsenek csodák, tudod.
De szemed égnek fordítod,
S már érzed: jó szívvel adott
Ajándék vagy magad.

ÚJÉVI ROMÁNC

Jevgenyij Rejnmek, szeretettel

Úszik talányos bánat árján
a téglatornyok közt az égen
nem húnzó fényű bárka árván
a Sándor-kert felől az éjben,
magányos lámpás, úszik lassan,
virít, mint nyíló sárga rózsza,
szerettei fölött, magasban,
s hol láb tapossa.

Úszik talányos bánat árján
holdkóros, részeg méhraj-kórus,
a fővárosi éji utcán
fényképez egy bús fotográfus,
egy taxi vág az Ordinkának,
utasát lankasztják a lázak,
és holtaktól ölelve állnak
a villaházak.

Úszik talányos bánat árján
Szomorú fővárosi dalnok,
egy utcaseprő vár mogorván,
kerek orcáján régi gondok,
egy szép idős szerelmes sorsa
felé igyekszik szaporásván.
Új házások éjféli gyorsza
úszik talányos bánat árján.

Úszik a túlpárti homályban
egy ismeretlen, búról bajra,
zsidós beszédttől kong borúsan
vén házak sárga kapualja,
s míg szerelmét búbánat váltja,
újévre, vasárnapra várva,
úszik egy könnyűvérű lányka,
és bánatát nem magyarázza.

Úszik szemedben fagyos este,
vagontetőn hópelyhek tánca,
feszül vöröslő kézfejekre
sápadt, jeges szélből szótt álca.
és csordul lámpák sárga méze,
és száll az édes halvaillat,
és hoz az ünnepváró este
piros kalácsot.

Újéved így, sötét hullámán
a város éji tengerének
úszik talányos bánat árján,
s tán újjászületik az élet,
kerül talán kenyér is bőven,
feljő a fény dicsőség napja,
s talán az élet jobbra billen,
ha billent balra.

FORDÍTOTTA SOPRONI ANDRÁS

„MINDEN MÚLT A MÚLTUNK”

Ez a 7 éves Fortepan Online Fotóarchívum jelmondata

Lapzártakor 89 903 fénykép

Ingyenes, de előállítására nincs díj!

Támogatni a Fortepan honlapján levő *Donate* gomb segítségével,
vagy a Summa Artium Fortepan számláján keresztül lehetséges:

16200010-10045820 (Magnet Bank)

www.fortepan.hu

Minden támogatást köszön a Fortepan!

© Kovács Bodor Sándor